

Nr 518

Av herr **Karlsson** i Stuvsta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 121, angående försäljning av vissa kronoegendomar m. m.

I proposition 121, punkt 3, hemställer regeringen om riksdagens bemyndigande att till Solna stad försälja 12,3 hektar av kronoparken Västra Skogen för en summa av 2 990 000 kronor. Det innebär ett pris av ungefär 24 kronor per kvadratmeter råmark. Staden skall vidare ersätta en arrendator på området med 25 000 kronor, betala kostnaderna för områdets avstyckning samt — och icke minst — gratis tillhandahålla mark för studentbostäder med en bruttovåningsyta av minst 10 000 kvadratmeter. Inom området, som avses för bostadsbebyggelse, beräknas den färdigställda tomtmarken betinga en kostnad av 70 kronor per kvadratmeter våningsyta. Kostnaden för mark till studentbostäder kommer därvid att bli ungefär 700 000 kronor.

Det är uppenbart att staten här uppträder som en hänsynslös tomtjobbare. I Solna äger slotts-, militära och andra statliga förvaltningar ungefär $\frac{2}{3}$ av stadens markyta. Staden har inga egentliga möjligheter att förvärva mark för bostadsbyggande annat än genom markförvärv från staten, som utnyttjar sitt jordmonopol och markens läge för att diktera fabulösa priser för vanlig råmark.

Staten vill inte i föreliggande fall avyttra hela kronoparksområdet, även om detta givetvis förr eller senare kommer att bebyggas i sin helhet. Avsikten synes vara att efter exploatering och bebyggelse av viss del av området tillgodogöra sig ännu större oförtjänt markvärdestegring för återstoden. Uppenbart är också att näraliggande privat råmark, tillhörig Enskilda banken, kommer att starkt öka i pris, som en följd av den statliga upptrissningen av markpriserna.

Samtidigt utnyttjar staten som vanligt tillfället för att av Solna stad tillskansa sig en rad villkor. Förut har det rört sig om personalbostäder för statstjänstemän. Nu är det frågan om studentbostäder.

Byggandet av studentbostäder är ett mycket behjärtansvärt ändamål. Ingen kan vända sig mot statens skyldigheter och omsorger därvidlag. Det måste emellertid anses orimligt, att en stad som Solna skall köpa dyr tomtmark av staten och sedan gratis tillhandahålla färdigställd sådan för byggandet av bostäder till studenter från hela riket bara därför att marken råkar ligga bra till i förhållande till högskolorna i huvudstaden. På detta sätt får ju Solna stad betala för markens läge i dubbelt avseende.

Med hänsyn till föreliggande förhållanden — att Solna stadsfullmäktige

med hänsyn till frånvaron av mark för bostadsbebyggelse och stadens rekordartade bostadskö ansett sig tvingade acceptera det statliga markprisdiktatet — är det inte rimligt att yrka avslag på förenämnda köpeavtal, även om detta statliga tomtjobberi bör påtalas. Undertecknad anser dock att det vore synnerligen rimligt och välmotiverat att i första hand från köpesumman avdraga kostnaden för den mark, som avses för studentbostadsbebyggelse. I vart fall bör riksdagen, vid behandlingen av förevarande markförsäljningsärende, bifalla Solna drätselkammares hemställan om en rabatt av 300 000 kronor å den del av köpesumman, som belöper på den för studentbostadsbebyggelse avsedda delen av området. En sådan rabatt innebär ändå mindre än hälften av vad den för studentbostadsbebyggelse avsedda marken kommer att kosta Solna stad. De av vissa myndigheter och jordbruksministern anförda »principiella betänkligheterna» mot en dylik rabattering är uppenbart ohållbara i föreliggande fall.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställer undertecknad,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 121, punkt 3, måtte besluta bifalla Solna drätselkammares hemställan om en rabatt av 300 000 kronor å den del av köpeskillingen för kronoparken Västra Skogen, som belöper på den för studentbostadsbebyggelse avsedda delen av området.

Stockholm den 9 april 1958

Erik Karlsson

Nr 519

Av herr **Ahlsten m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 122, angående vissa prisreglerande åtgärder på jordbrukets område, m. m.

(Lika lydande med motion nr 413 i Första kammaren)

Stockholm den 9 april 1958

Johan Ahlsten

Sven Vigelsbo

Einar Hægglom